

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr 8973 van 19 maart 2008
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: Ten kantore van zijn X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.C. FRERE, die loco advocaat V. LURQUIN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COLMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 11 november 2006 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 27 september 2007 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: "*Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit de Volksrepubliek China, meerbepaald uit Tibet. U*

verklaarde te zijn geboren in het district Lithang in de Kandze prefectuur. U verklaarde op 5 juli 2006 een gebed te hebben gezonden dat voor de Dalaï Lama was. U zou daarna zijn gewaarschuwd dat u omwille van deze daad riskeerde te worden gearresteerd. U zou hebben besloten naar Lhasa te reizen omdat u, drie dagen later, van uw oom had vernomen dat de Chinese overheid u bij u thuis was komen zoeken. Omdat u tijdens uw verblijf van vijf maanden in Lhasa vernam dat u nog steeds zou worden gezocht door de Chinese overheid, besloot u om naar India te vluchten. U reisde illegaal naar Nepal en zou dan via het "Reception Centre" naar Delhi zijn gereisd. Nochtans zou u die reis zonder een "Special Entry Permit" hebben gedaan. U zou dan in India hebben deelgenomen aan de Kalachakra van de Dalaï Lama. Omdat u niet terug kon naar Tibet uit vrees te worden gearresteerd om wat u deed en omdat u in India geen verblijfsdocumenten kon krijgen, reisde u met een vals paspoort naar Europa waar u op 11 september 2006 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een gezinsregistratie voor, evenals een tijdelijke identiteitskaart, een attest van een klooster, een kopie van een attest van het "Reception Centre" en enkele foto's."

Ten gronde.

2. Verzoekster beroept zich in een enig middel op een schending van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en van het zorgvuldigheidsbeginsel.
1. Wat het eerste onderdeel betreft: De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster stelt dat haar asielrelaas wel als geloofwaardig en oprecht moet worden beschouwd en zij bijgevolg de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.
 2. In een tweede onderdeel meent verzoekster dat niet voldaan is aan de zorgvuldigingsplicht. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op de algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken (R.v.St., nr. 123.728 van 1 oktober 2003). Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal tweemaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Tibetaanse taal machtig is. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan niet worden weerhouden.

3. Verzoeksters gehele asielrelaas rust op haar identiteit en Chinese nationaliteit. Er mag dan ook verwacht worden dat verzoekster inspanningen levert haar loutere beweringen te staven en te gronden. Verweerder wijst er terecht op dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 54) (VBV, nr. 05-5689/W11958 van 9 oktober 2006). Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven. De overige verklaringen dienen coherent en gegrond te zijn zodat de identiteit aannemelijk gemaakt wordt.
4. Verzoekster stelt dat ze met haar identiteitskaart naar Lhasa en uit China vertrok. Verzoekster verklaart tevens dat ze een tijdelijke en geen definitieve identiteitskaart had en deze identiteitskaart aanvraag om op hotel te kunnen gaan. Verzoeksters bewering dat ze nomade was, is onvoldoende om haar beperkte kennis van het Chinese registratiesysteem toe te dekken te meer daar verzoekster zich wel tot de administratie gewend heeft aangezien ze gereisd heeft en een gezinsboekje neerlegt.
1. Verzoekster legt een hukou neer. Ze verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken twee broers te hebben. In haar eigen ingevulde familiesamenstelling verklaart ze een broer van 15 jaar en een zus van 18 jaar te hebben. In haar CGVS-verhoor van 29/11/2006 verklaart ze eerst (p.3) dat ze een jongere broer en een oudere zus heeft. Later (p.5) in het verhoor toen ze geconfronteerd werd met de inhoud van de hukou betwist ze deze verklaring en stelt ze steeds verklaard te hebben dat haar zus en broer jonger waren. Verzoekster geeft aldus bij elk verhoor een andere familiesamenstelling en past haar antwoorden aan wanneer er op tegenstrijdigheden gewezen wordt. Bovendien is haar naam volgens de hukou “Kelrong” en niet “Kelsang”. Verzoekster toont niet aan dat de hukou haar toebehoort. Er kan immers verwacht worden dat zij de gezinsleden waarmee zij is opgegroeid kent en deze zonder moeite correct kan opsommen. Verzoeksters verklaringen komen bedrieglijk voor.
2. Verzoekster heeft een document van de Nelen Khang neergelegd dat als niet-authentiek beschouwd werd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster stelt dat zij dit document via kennissen in Nepal heeft ontvangen en volledig te goeder trouw heeft overgemaakt aan de Belgische asielinstanties. Verzoekster verklaart “*heel verwonderd geweest*” te zijn toen haar gezegd werd dat het door haar neergelegde attest vals bleek te zijn. Verzoekster weerlegt aldus niet de conclusies van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op dit punt zodat deze gehandhaafd blijven.
3. Verweerder werpt terecht op dat verzoekster in haar verzoekschrift voorbijgaat aan de vaststelling van de bestreden beslissing dat verzoekster ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd aangaande het reizen zonder een ‘Special Entry Permit’ gezien men niet via de ‘Reception Centra’ kan reizen zonder een ‘Special Entry Permit’ (cfr. Cedoc-antwooddokument in het administratieve dossier). Hieruit blijkt tevens dat verzoekster niet bekend is met de procedures van de Tibetaanse vluchtelingen in Nepal en India.
5. Verzoekster wijt de in de bestreden beslissing opgeworpen tegenstrijdigheden aan het feit dat het Tibetaans dialect dat zij spreekt sterk verschillend is met de dialecten die in andere regio’s gesproken wordt. Verzoekster preciseert dat de tolken op de Dienst

Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal afkomstig zijn uit Amdo en dat zij moeilijk verstaanbaar is voor mensen uit de regio Amdo.

6. Verzoekster werd gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen met behulp van een tolk. Er werd haar gevraagd of ze de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen op elk ogenblik gemeld kunnen worden. Bovendien kreeg ze de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken in het begin en op het einde van het verhoor. Naar aanleiding van de gehoren werden geen spontane opmerkingen gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en verzoekster. Verzoekster verklaarde op de eindpagina van haar CGVS-gehoor "*Begreep je de tolk duidelijk? Ja*". De opmerking in het verzoekschrift is dus laattijdig en niet op concrete wijze gemotiveerd. Verzoekster wijst niet aan door welke concrete elementen er eventueel een misverstand zou gerezen zijn en welke invloed dit heeft gehad op de besluitvorming. Verzoekster legt trouwens intern logische en gedetailleerde verklaringen af bij de DVZ. De discrepanties tussen de verhoren zijn echter dermate talrijk en afwijkend dat dit moeilijk aan de tolk kan te wijten zijn. Niets wijst erop dat er vertaalproblemen zijn geweest zodat de tegenstrijdigheden aan verzoekster moeten aangerekend worden.
1. Verzoekster legt valse documenten neer en bovendien worden haar Chinese documenten niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen. Het is immers niet redelijk dat verzoekster drie verschillende versies geeft van haar familiesamenstelling. Verzoeksters verklaring afkomstig te zijn uit China komt dan ook bedrieglijk voor. Ze toont noch haar identiteit noch haar nationaliteit aan.
2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
3. De overige middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

Nopens de subsidiaire bescherming.

4. Verzoekster werkt dit middel niet uit. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoont, noch aannemelijk maakt. Verzoekster toont niet aan waar ze verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Tibet in de Volksrepubliek China. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004).
5. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
6. Het middel wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizendenacht door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE.

K. DECLERCK.